

MECLİS ÖRGÜTLENMESİNE İLİŞKİN

Önderliğimizin geliştirdiği demokratik konfederalizm sistemiyle birlikte tabandan örgütlenme, doğrudan demokrasi ve halkın kendi iradesiyle örgütlenmesi ve sistemini yaratmasını daha derinlikli tartışmaya başladı. Bunun için gerekli ideolojik perspektifi savunmalarında Önderliğimiz çok ayrıntılı ortaya koydu. Demokratik konfederalizm sistemini demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasına dayalı olarak nasıl örgütleyeceğimizi, toplumsal yaşamın her alanında nasıl oluşturacağımızı yoğun tartıştık. Bu konuda her alanda olmasa da bir giriş, örgütlenmenin ilk adımlarını atma durumu oldu. Ancak perspektif ve örgütlenme imkanları olmasına rağmen, hem demokratik sistemin derinliğine toplum içerisinde kuruluşunda hem de örgütlenme ayaklarının içinin doldurularak işlevsel kılınmasında Önderlik perspektifine denk bir pratikleşme düzeyini yaratamadık. Bunda hem sistemin özünü tam anlamama hem de kadronun geri planda kalma kaygısına dayalı yanlış anlayışları etkili oldu. Kürdistan'a egemen devletlerin sürekli bir baskı ve halk örgütlenmemizi engellemeye yönelik saldırıları demokratik konfederal sistemimizin inşasında çok fazla belirleyici bir role sahip değildir. Asıl engel kadroların paradigmayı, konfederal sistemi anlama sorunları, klasik örgütlenme ve çalışma tarzını aşamamasıdır. Önderliğimiz toplumsal inşa ve demokratik sistemin örgütlenmesini mücadele ile birlikte, çözümü beklemeden iç içe yürütmeyi esas almasına rağmen, kadrodaki reel sosyalizmin etkisi sistemin inşasını çözüm sonrasına bırakma eğilimini objektif bir durum haline getirmiş ve sistemin inşasını zamana yayma, öncelikli bir çalışma olarak ele almamaya götürmüştür. Hem zihniyet sorunlarımız hem de reel sosyalizmin üzerimizdeki etkisi toplumsal örgütlenme ve sistemini günlük olarak inşa etmeyi mücadelenin süreklileşen bir parçası, temel halkası olarak görememeyi beraberinde getirmiştir. Diğer bir etken de kadronun yıllardır halk içinde belirleyici olması, merkezîyetçi, kadroya dayalı çalışma tarzının aşılması, yetkinin, çalışmalardaki belirleyiciliğin halka geçmesinden duyduğu kaygı, öncülük görevlerinin nasıl pratikleştirileceği konusunda yaşadığı muğlaklık da önemli bir engel teşkil etmiştir. Artık şu çok açık ortaya çıkmıştır ki, biz demokratik konfederalizm sistemini toplumun en küçük hücresine kadar örgütlemeyiz, halkı sistemin inşasında belirleyici pozisyona getirmezsek mücadelemizi süreklileştirmemiz, demokratik özerk Kürdistan'ı içinde bulunduğumuz anda gerçekleştirmemiz mümkün olamaz. Paradigmamızın veya sistemimizin özü de devlete rağmen, toplumsal sistemini kendi iradesiyle, öz imkanlarıyla yaratmak değil midir? Sistemimizi kurmamız için Kürt sorununun kalıcı bir çözümünü beklemeye ihtiyacımız var mıdır? Demokratik sistemimizi kurmak, halk irademizi, kurumlaşmalarımızı –siyasi, toplumsal, ekonomik, savunma- yaratmak, her türlü toplumsal sorunumuzu bunlar üzerinden çözümlenmek çözümün özünü oluşturmuyor mu? Beklenen veya mücadelesini verdiğimiz Kürt sorununun demokratik çözümü gerçekleştiğinde demokratik sistemimizi inşa etmemişsek çözüm için öngördüklerimizi nasıl hayata geçireceğiz? Demek ki, Önderliğimizin de dediği gibi, demokratik sistemimizi bugün inşa etmek, devlete veya farklı bir iktidarcı güce ihtiyaç duymadan halkımızın kendi kendini yönetebileceği bir toplumsal örgütlülüğü sağlaması en temel güncel görevimizdir. Aksi durumda mevcut haliyle demokratik sistemimizin inşasında ciddi bir ilerleme sağlamamız mümkün olmayacaktır. Çünkü demokratik toplum sisteminin temel ayağı olan meclis örgütlenmemizde ciddi zayıflıklar söz konusudur. Bunların aşılması için özellikle meclis örgütlenmelerine giriş yapan alanlarımızda mevcut örgütlenme düzeyinin gözden geçirilmesi ve eksikliklerin aşılması, anlayıştaki yanılğı ve muğlaklıkların giderilerek demokratik sistemimizin inşasının toplumun en ücra köşesine kadar ulaşılarak tamamlanması önem taşımaktadır. Bunun için her alanın meclis örgütlenmelerinden başlayarak demokratik sistemin inşasının neresinde olduğunu yeniden gözden geçirmesi gerekmektedir. Bu en çok da kadın hareketimiz ve alan örgütlerimiz için gereklidir. Eksik, yanlış, yanılığlı anlayış ve yaklaşımlarımızı aşarak

Önderliğimizin demokratik toplum inşası perspektifine denk örgütlenmemizi geliştirmek için yeni bir tartışma ve çalışma tarzını bu konuda geliştirmek gereklidir.

Toplumun inşasını sonraya bırakan anlayışı aşarak, bugünden toplumun demokratik inşasını gerçekleştirme perspektifi üzerinden 2005 yılından itibaren meclis örgütlenmelerini başlattık. Ancak kadın hareketi olarak son iki yıldır aslında meclis örgütlenmelerini tartışıyor ve bazı alanlarda buna giriş yapmaya çalışıyoruz. Komünal demokratik toplumsal inşa en fazla kadının toplumsal değerlerini ve kaybettiği kolektif, özgürlükçü yaşam gerçeğini ifade etmesine rağmen, kadın hareketi olarak klasik, alışagelen çalışma, örgütlenme tarzından kolay kolay vazgeçemiyoruz. Oysa demokratik örgütlenmeyi en fazla kadınların sahiplenmesi ve yaşamsal kılması gerekir. Sorun sadece düşüncede ve söylemde komünal değerlerden, toplumsallaşmadan, politik- ahlaklı toplumun inşasının gerekliliğinden, bunun özgürleşmeyle bağlantısından bahsetmek değil, inanarak bunun gereklerini yerine getirmek ve demokratik komünal toplumun inşasını kadın cephesinden pratikleştirmektir. Bu konuda çabalarımızın ve örgütlenmemizin çok yetersiz olduğunu itiraf etmek durumundayız. İçinden geçtiğimiz süreçte düşmanlarımızın halkımıza karşı geliştirdiği baskı, saldırıların temel sebeplerinden biri de demokratik konfederal örgütlenmeyle birlikte halkta açığa çıkan iradeleşme, bilinçlenme ve öz örgütlülüğün yarattığı sonuçlardır. Tüm yetersizliklerine rağmen, adım attığımız demokratik konfederal sistem inşasıyla açığa çıkan sonuçlar egemen sistemi korkutmakta, ona rağmen gelişen halk iradeleşmesi, kendi kendisini yönetme ve demokratikleşme düzeyi ulus-devlet yapılanmalarını sarsmaktadır. Zihinsel değişim, toplumsal özgürleşme kadar, devlete muhtaç olmadan kendi sistemiyle yaşamını idame etmeyi, devlet dışı toplum inşasını başaran halk gerçekliği egemen güçlerin iktidarlarını ve var olma gerekçelerini tehdit etmektedir. Bunun için kadına, halkımıza karşı bu kadar pervasızca saldırılar geliştirilmektedir. Bundan hareketle halkımıza karşı saldırıları, özellikle ideolojik, kültürel, ekonomik soykırımları boşa çıkarmak için her şeyden önce demokratik sistemimizin inşasını zamana yaymadan özüne denk örgütlemek, inşa etmek ve kalıcı kılınması için gerekli tedbirleri almak zorundayız. Önderliğimizin de *'Toplumun her alanında demokratik komünler şeklinde çalışıp, demokratik zihniyeti egemen kılarırsanız sizi bekleyen tehlikelerin de önüne geçmiş olursunuz, sistemin size karşı yönelimlerini boşa çıkarmış olursunuz. Herkes kendi yerini bilmeli ve bulunduğu yerdeki konumuna göre üslubunu, tarzını şekillendirmeli, zihniyetini kendi çalıştığı alana göre şekillendirmelidir.'*

Devletten bu sistemimizi tanınmasını beklemek celladından umut etmek olacaktır. Bundan hareketle en çok da kadın hareketi olarak özgürlük mücadelemizde demokratik sistemimizin inşasını ertelenemez bir görev olarak yerine getirmek durumundayız.

2005'ten bu yana aradan 4-5 yıl geçmesine rağmen, sistemin temel taşlarından olan komün, meclis örgütlenmelerini hala her alanda oturtmayışımız, oluşan yerlerde ise işlevsel kılamayışımız düşmana cesaret vermekte, sistemimizin geleceğini de riske sokmaktadır. Özellikle kadının toplumsal alanda öncü rolünü oynaması, kendi özgürlüksel yaşam modelini oluşturması için en önce komün, meclis gibi örgütlenmeleri geliştirmesi gerekir. Meclis örgütlenmesi en fazla da kadının kolektif yaşam anlayışına, ortak paylaşıma dayalı toplumsal ilişkileneşmesine denk düşmektedir. Bundan dolayı en çok da kadın örgütlülüğümüzün meclis çalışmalarına hız vermesi gerekmektedir.

Özgürlük Hareketimizle birlikte toplumsal uyanış, diriliş gerçekleştirilmiştir. Kürt kadınları olarak da hem ulusal demokratik kimlik hem de cins kimliği, örgütlülüğü ve özgürlüğü açısından devrim içinde devrim düzeyinde gelişmeler sağladık. Şimdi bunun toplumsal bir örgütlülüğe, sisteme, yaşam modeline kavuşturulması çalışmaları ve mücadelesini yürütüyoruz. Öz imkanlarımız, Önderliğimizin, şehitlerimizin ve halkımızın büyük emek ve direnişiyile bu uyanışı ve toplumsal inşayı sağlamanın çalışmaları içerisindeyiz. Buna bu süreçte çok daha fazla ağırlık vermek, kadın rengi, ideolojisi, yaşam felsefesi temelinde demokratik sistemimizin inşasını

tamamlamak, garantiye almak, alternatif yaşam modeli olarak diğer kadınlara, toplumlara ulaştırmak için çalışmalarımızı hızlandırmak durumundayız. Bunun için bir yandan demokratik sistemin zihinsel yapılanmasını toplumsal bilinçlenme çalışmalarıyla sürdürürken, bir yandan da komün, meclis vb niden başlayarak sistemimizin ayaklarını oluşturmak, toplumun her alanında kurumsallaştırmakla karşı karşıyayız. Bu konuda önemli adımlar atsak da, bunun yeterli olmadığı açıktır.

Geldiğimiz aşamada özgürlük problemini çözmek istiyorsak eski örgütlenme tarzı ve yaklaşımlardan vazgeçmemiz gerekir. Reel sosyalizmin durumuna düşmemek için toplumu şimdiden örgütlemeliyiz. Bu sürece kadar kitleye ulaşmanın ihtiyaçları üzerinden çalışma yürüttük. İnkâr-imha, asimilasyon politikaları karşısında mücadele direncini diri tutmak üzerinden yaklaştık. Fakat bu aşamadan sonra kitlenin geleceğini örgütlemek gerekir. İnşa sadece eski toplumsal araçlarla kurulamaz. Paradigmamızın örgütlenme araçları yaratılmak durumundadır. Bu nedenle Önderliğimiz meclisleri gündeme getirdi. Meclisleri örgütlerken, ne kitleyi öncüsüz bırakmak, ne de her şeyi öncüde merkezleştirmek doğrudur. Hem kadronun toplumsal inşada öncülük rolünü oynaması hem de halkın kendi iradesiyle kendi kendini yönetecek bir bilinç, örgütlenme ve eşit-özgür bir toplumsal yapılanmaya kavuşturulması gerekir. Doğrudan demokrasi toplum ilişkilerini siyasete dönüştürebilecek toplumsal araçlar yaratmaktır. Bunun bir yönü meclis, bir yönü yerel yönetimlerdir. Bunlar peyderpey örgütün gündemine girdi. Güncel ve gelecek açısından meclisler üzeri demokratik toplum örgütlenmelerini, bunun kurumsallaşmalarını geliştirme çalışmalarına yöneldik. Özellikle 2005 ile birlikte ideolojik gerekçeler, çağ değerlendirmesi, savunmalar bu konuya el atmamızı gerektirdi. Fakat ezbere ve soyut yaklaşım, taklit, anlamadan anlar gibi görünmek yüzeysel yaklaşımlara yol açtı. Kadrodaki anlamıyorum yaklaşımı aslında çabalı olmamaktan, hazır beklemekten kaynaklandı. Örgütün söylediğiyle pratik arasında mesafe oluştu. Sistem ve işleyiş eskisi gibi sürdürülerek adına meclis dendi. Avrupa, Kuzey ve Güneybatı Kürdistan'da meclisler için girişimler oldu, ancak bu yaklaşımlardan dolayı oluşturulan meclisler hem iyi örgütlenmedi, mantığı kavratılmadı hem de giderek kendi haline bırakıldı. Kimi yerlerde komüne meclis dendi, kimi yerde mecliste yer alanlar meclisin nasıl bir şey olduğunu bile bilmeden, salt hareket görevlendiriyor yaklaşımıyla sembolik içinde yer aldı. Çoğu yerde ise tabandan örgütlenmeden üstte şekilsel, altı boş ve doğal olarak işlevli olmayan bir çalışma olmanın ötesine geçemedi. Bir halk iradesi, sorunların çözüm yeri, toplumun, özelde kadının tartıştığı, kararlaştığı bir mekanizma haline getirilemedi. Meclis örgütlenmelerinde de kolaycı yaklaşımlar ağırlıkta mevcut kurumlarımız ve örgütlerimizde yer alan hazır kurumlar, kişiler üzerinden bir örgütlülüğe gidildi. Meclisin bulunduğu alandaki toplumun karar mercii olması açısından bunların da yer alması yanlış değil, ancak meclisin asıl kuruluş amacı geniş toplumsal kesimleri içine almak, onlara irade kazandırmak ve örgütlenme içine almaktır. Fakat mevcut meclis örgütlenmelerimiz zaten örgütlülük içinde olan kesimleri kapsadığından dolayı kuruluş amacını tam karşılamamaktadır. Önemli olan toplumun her kesiminin, özellikle örgütlülük içinde olmayan kesimlerini kapsamasıdır. Şu anki meclislerimizin çok az bir kısmı bu esas üzerinden kendini örgütlemiştir. Bu haliyle sistemimizi eksik, biçimsel örgütlemekle karşı karşıya kalmaktayız. Eğer tedbir almaz ve meclis örgütlenmelerini esas amacına denk yapılandıramazsak halkta demokratik konfederal sisteme karşı güvensizlikler oluşacaktır. Bu da geleceğine kuşkuyla yaklaşma, egemen sistemin kendini hakim kılmasının kapılarını kendi ellerimizle açmayı beraberinde getirecektir.

Her şeyden önce kadın olarak ortak irade, kolektif haklara dayalı özgür-eşit bir yaşam arayışımızı en iyi ifade edeceğimiz mekanizma komün-meclis örgütlenmeleridir. Demokratik siyaset, ortak irade, karar birliği, kendi toplumsal yaşamını kolektif emek üzerinden idame etme, her kesimin ayırım yapılmadan kendini ifade edebileceği ortam meclislerdir. Önderlik örgütlenmemizin özünü *'Benim siyaset felsefemin özü demokratik komüncülüktür. Bunu bir nevi*

eski dönemlerdeki aşiret, kabile ve tarikatlara benzetiyorum, ancak demokratik komünlerin zihniyeti bunlardan farklıdır. Demokratik komünler, bir nevi modern aşiret, modern kabile, modern tarikat, modern ailedir. Bütün bunların modern gelişmiş halidir. Örneğin herkes bir komün içinde yaşamalı, herkesin birer komünü olmalıdır. Bireyci olmamalısınız, birbirinize destek olmalısınız. Kapitalizmin liberal, bireyci anlayışından kendinizi kurtarmalısınız. Bu anlayışa kapılmamalısınız. Çalışmalarınızda başarılı olmak için demokratik komün şeklinde örgütlenip, çalışmalısınız. ' Biçiminde ortaya koymaktadır. Komünal, bir diğer deyişle ana kadın toplumundaki kolektif yaşamın bir benzerini meclis örgütlenmeleriyle pratikleştirmek, güncellemek mümkündür. O dönemdeki yaşlılar veya danışma meclislerinde nasıl ki, toplumun bilgeleri o topluluğun kolektif haklarını koruyor, yaşamın devamı için gerekli örgütlülükleri sağlıyorsa, bu günkü meclis örgütlenmelerimizle de demokratik toplumun, politik ve ahlaki toplumun temellerini kadın özü, rengiyle yaratabiliriz. O dönemin toplumsal yaşamın iş bölümüne dayalı, tamamlayıcılığın, çeşitliliğin ortaklaştığı bir yaşam modelini bu günde yaratmamız durumunda toplumun iradesinin temsili, demokratik düzenlenişi sağlanacaktır. Meclislerin temel amacının başında toplumsal kesimleri farklılıkları ne olursa olsun bir araya getirerek manevi birlikteliği yaratmak, yaşamın düzenlenmesinde gerekli olan ortak sistemi oluşturmak, ortak yaşamı bozacak saldırılar karşısında toplumsallığı korumaktır. Ortak karar alma, görüş belirtme yine herkesin kendi düşünce ve iradesiyle katılım hakkı toplumsal ilişkilerde eşit-özgür katılımı, paylaşımı getirirken, toplumsallığın devamını da sağlamaktadır. Bu anlayışla oluşturulan meclis neolitiğin toplumsal örgütlenmesinin günümüz koşullarında yeniden anlam kazanması olacaktır. Bu açıdan meclisler en temel örgütlenme ve toplumsal kuruluş modelimizdir.

Konfederal sistemde kent meclisleri, tabanda komün ve mahalle meclislerinde alınan kararların idare ve koordinasyonunu sağlar, belirlenen politikayı hayata geçirir. Genel anlamda ise meclisler; halkın siyasal, ekonomik, sosyal vb. gündemini yaratan, sorunlarına ortak tartışma ve kararlaşmalarla çözüm üreten, her açıdan toplumsal mücadelesini yürütmesinin zeminidir. Bunun hayat bulması da basitten karmaşığa doğru daha kompleks bir gelişim seyri içerisinde bir toplumsal sistemin, daha esnek-demokratik ve daha gelişkin örgütlenmelerin geliştirilmesini ifade eder. Yerellik, siyasetin toplumsal bir nitelik kazanması, yaşam alanlarında bizzat sorunların çözüm ve değişim gücü olarak gelişmesinde ve demokratik komünalizmin gelişim sorunlarına cevap oluşturmasında önemlidir. Bu anlamda demokratik sistemimizin inşasında yerelden örgütlenmek esastır. Yerelin; mahallenin, sokağın, kentin komün ve meclis örgütlenme ağlarının ve mekanizmalarının kendi iç örgütlenmesinin demokratik işleyişi kadar, karşılıklı ilişki ağı içerisinde akışkan bir iletişim ortamında, ortaklaştırılan karar ve icra süreçleri içerisinde canlı-organik bir yapıya kavuşması da gerekmektedir. Toplumsal yapılanmalarda parçanın bütün içerisinde, bütünün parça karşısındaki konumunu doğru bir örgü içerisinde tanımlamak gittikçe daha önem kazanmaktadır. Sistemin kuruluşunda gittikçe karmaşıklaşan ve artan örgütlenme ihtiyaçları ne salt yerellere inmek ve yerel meclis ve komünlerin oluşturulması, ne de salt idari mekanizmalarının üstten yaratılması ile karşılanabilir. Sadece meclis oluşumuyla veya salt yaygın örgütlenmelerle kendiliğinden toplumsal sistemi kuramayız. Demokratik sistemin en alttan başlayarak, yani yerellerden başlayarak köy, mahalle, kent meclislerini oluşturmak, bunları kendi iradi karar gücü haline getirmek, birbiriyle nasıl bir demokratik örgütlülük içerisinde bir bütünlük sağlayacağını sistemin birer parçası olarak yapılandırmak gereklidir. Önderlik komün ve meclislerin toplumda yaratacağı demokratik yaşamın açığa çıkaracağı gelişmeyi '*demokratik bilince sahip olmak, demokratik komünler içinde yaşamak, demokrasiyi özümsemek hayatın her alanında insana değer katar, yaşama daha çok bağlar. Adıyaman'da bir kız çocuğunu diri diri gömdüler. Birçok yerde de kadın intiharları oldu, oluyor. Demokratik siyaset, demokratik bilincin toplumda örülmesi bunun çaresidir. Bakın Batman'da daha önceleri birçok kadın intiharları*

oluyordu, son süreçte bunlar azaldı. Bunun sebebi Batman'da demokratik siyasetin gelişmesi, demokratik tartışmaların yükselmesidir. Demokratik kültür topluma yaygınlaştıkça daha çok yaşama bağlar. Benim siyaset felsefemde, bunca yıllık deneyimle ortaya çıkardığım en doğru sonuç, demokratik komünler halinde örgütlenmek ve toplumun her kesiminde bu komünleri yaymaktır. 'sözleriyle ortaya koyuyor ve toplumsal sorunların demokratik örgütlenmeyle aşılacağını belirtiyor.

Önderliğimizin belirttiği kapsamda örgütlenmemizi ele aldığımızda, bugünkü meclislerimiz bulunduğu toplumsal yapıda ne kadar sistem yarattı, oranın sosyal, eğitsel, kültürel, yaşamsal sorunlarına, ihtiyaçlarına ne kadar cevap olabildi? Orada yaşayan topluluğu ne kadar demokratik bir irade haline getirdi? Ne kadar tartışma, karar, uygulama ortaklığı oluşturdu? Bunlar meclislerimizin ne kadar cevap olduğunu belirlemede sormamız gereken sorulardır. Bilindiği gibi, birçok yerde oluşturulan meclisler taban örgütlenmesini yapmadan kentte yani üstte örgütlendirildi. Oysa asıl örgütlenme yeri köy, mahallerdi. Oradan başlanarak örgütlenmelerin köy, mahalle, şehir komün ve meclisleriyle başlatılarak kente doğru gidebilmeliydi. Hem bu yapılmadı hem de meclisin kendisi toplumun tümünü kapsamaktan uzak kaldı. Ağırlıkta kendi örgütlü yapılarımız ve tabanımız üzerinden oluşan bir meclis örgütlülüğümüz var. Oysa Önderlik milliyetçi kesimler de dahil tüm toplumsal kesimlerin katılarak bir toplumsal buluşmanın, irade birliğinin yaratılması gerektiğini vurgulamıştı. Bir şehirdeki meclis bunu ne kadar karşılıyor? Halbuki kadın açısından oradaki tüm kadınların buluştuğu, tartıştığı, kararlaştığı, üretken kılındığı böyle bir meclisi kurmak o kadar da zor olmasa gerek. Ancak kolaycı yaklaşımlarımız, günlük planlamaların öne çıkması, üstten ve kendi içimizde bir meclis oluşumunu beraberinde getirdi. Böyle bir meclis ve ya komün örgütlenmesi demokratik sistemimize ne kadar cevap oluşturacak? Bu tarzda toplumsal buluşmaları diğer kadınlarla, halklarla yakalamamız, yine devleti toplumsal yaşamın dışında tutmamız, devleti küçülterek kendi sınırlarına çekmemiz mümkün olmayacaktır. Eğer komün, meclis, dolayısıyla demokratik sistemimizi özüne denk her alanda örgütlersek devletsiz demokrasiyi, devlet dışı toplumu inşa etmiş olacağız.

Meclislerin oluşum amacı; toplumu demokratik- ekolojik, komünal ve cinsiyet özgürlükçü değerler ekseninde demokratik, sosyalist bir çizgide örgüt, irade haline getirmektir. Dolayısıyla sınıfçı, devletçi ve cinsiyetçi ataerkil zihniyet ve yapılanmalar karşısında mücadele zeminine kavuşturmak, yol ve yöntemini, bunun mekanizmasını oluşturmaktır. Bu demokratik bir iç mücadeleyi ve zemini de gerektirir. Meclisleri bu anlamda sadece örgütlerin ve değişik kesimlerin bir araya geldiği, bir hukuk oluşturduğu bir platform gibi ele alamayız. Meclisler aynı zamanda bireyleri, grupları, örgütleri, kurumları, demokratik komünaliteye çekme mekanizmasıdır. Önderliğimizin de belirttiği gibi komün ve meclisler *'tabandan tavana bir örgütlenmelidir. Tabanı örgütleyip bütün alanları doldurup, bütün alanlardaki örgütlülüğü yaratıp üste doğru bir sinerji yaratmalıdır. Sanatsal, kültürel alandan tutalım, sosyal, ekonomik, spor her alanda Kürtlerin ilişkisini düzenler, sorunlarını çözer.'*

Meclisler toplumun, kadının özgücünün ve iradesinin örgütlenmesi için bir mekanizmadır. İçte mücadele yol ve yöntemlerinin demokratikleşmesinin zeminidir. Kurumlar arası, örgütler arası çelişki ve iktidarcı yaklaşımları, devletçi, sınıflaşmaya açık yönlerle mücadele ederek toplumun denetimine açacak zeminlerdir. Dolayısıyla kadın açısından özgür yaşam felsefemizin, komünal toplumsal yapılanma anlayışımızın da temelini oluşturmaktadır. Bu açıdan komün ve meclis örgütlenmelerini yeniden ele almak ve demokratik konfederal sistemimizin ruhuna, toplumsallaşma anlayışına denk bir örgütlülüğe kavuşturmak önem taşımaktadır. Demokratik özerk Kürdistan'ı da, bunun temel ayaklarından biri olan meclisleri tabandan örgütlenme üzerinden ana kadın toplum yapılanmasını da gerçekleştirmemiz gerekmektedir.

Meclislerimiz kadının toplumsal alanda yaşadığı sorunları gündeme almalı ve çözümlerine yönelik tartışarak kararlara gitmelidir. Kadının ve toplumsal kesimlerin eğitim, kültür, ekonomik

vb ihtiyaçlarını karşılayacak örgütlenmeleri bünyesinde oluşturmalıdır. Bunun için çeşitli komisyonlar kurulmalıdır. Kadının hem devlet politikalarından, hem de toplumsal cinsiyetçilikten kaynaklı sorunlarına karşı ortak mücadelede karar ve eylem içinde olmalıdır. Kadının toplumun inşasında aktif yer alması, toplumun ve bunun önemli bir parçası olan ailenin demokratikleştirilmesinde etkili mücadele etmesi, çalışma yürütmesi için öncelikle eğitim ve bilinçlenme çalışmaları yürütmesi, buna yönelik kurumlaşmalara gitmesi önemlidir. Ulus-devlet zihniyetinin tekçi ve asimilasyoncu politika ve uygulamalarına karşı dil, kültür, sanat alanlarına yönelik de çeşitli örgütlenmelere gitmesi ve çalışma yürütmesi gerekir. Ayrıca kadının ekonomik alanda yaşamını güvenceye alması için de finans kaynaklarına yönelik çeşitli projelere gitmesi, buna yönelik yetenek kazandırma çalışmalarına yönelmesi de meclisin ele alması gereken temel bir çalışmadır. Gençlere, çocuklara, ailelere yönelik dil, eğitim, sağlık, kültür, spor vb birçok çalışmayı, aktiviteyi örgütlemesi meclislerin toplumun ihtiyaçlarını karşılamada ve ortak zeminler yaratmada rol oynayacaktır.

Meclislerin kuruluş amaçlarından biri de bulunulan yerdeki her kesimi meclis etrafında örgütleyerek toplumsal zenginliğin, farklılığın ortak amaçlar etrafında buluşturmasıdır. Bunun için kadın meclislerimizin örgütlü yapılarımızın dışındaki kadınları da hem demokratik toplum inşasında bir araya getirmede hem de kadın özgürlük mücadelesini geniş kesimlerle birlikte yürütmede rol oynamasını sağlamak gerekir. Yine belirttiğimiz gibi, kent meclislerinin yanında esasta köy, mahalle, ilçe vb yerelerde komün ve meclisleri örgütlemek, bunların seçilmiş temsilcilerinin kent meclislerine katılımını sağlamak temel çalışmalardandır. Altı boş, yerele inmemiş bir örgütlenmenin kalıcı olması beklenemez. Aynı biçimde o alandaki mevcut kurum ve örgüt temsilcilerinden oluşan bir meclisin toplumun tümünü ifade ettiği düşünülemez. Bunun için öncelikle örgütlü yapılarımız dışındaki kesimleri meclisler etrafında örgütlemek meclislere asıl işlevini kazandıracaktır. Böyle bir örgütlenmeye ulaşıldığında toplumun kendini yönetme, toplumsal siyaset yapma, öz imkanlarıyla kendi yaşamını sürdürmesi sağlanacaktır.

Her alan meclisinin kendine has komisyonları, çalışma kapsamı olmalıdır. Meclislerin özellikle ortak mücadele konuları kadar, oradaki halkımızın, kadının karşı karşıya olduğu savaşın, sürgünde yaşamının sonuçları, ekonomik, kültür, dil, eğitim sorunları, bulunulan yerin yaşam, kültür yapılanmasına adaptasyonla ilgili ortaya çıkan sorunlar, gençlerin kendi tarih, toplum ve kültürel değerlerinden uzaklaşmasının yarattığı sorunlar vb ni de gündemine alması gerekir.

Ancak hangi alanda olursa olsun tüm meclislerimizin kadının toplumsal cinsiyetçilikle ve özgürlük mücadelesinde karşılaştığı çeşitli sorunlarla mücadelede ele alacağı konular ortaktır.

Bunun için aile, toplum ve sistem içerisinde kadın olarak karşı karşıya kaldığı sorunlarla mücadelede bilinçlenme, örgütlenme konularına yönelik etkili çalışma yürütecek zemin meclislerdir.

Meclisler bulunduğu yerin sosyo-ekonomik, kültürel yapılanması, sorunları vb.ne göre örgütlenme ve çalışma hedeflerini, konularını, araçlarını belirleyebilmelidir. Her şeyden önce örgütlenme, eğitim, dil, kültür- sanat- edebiyat- tarih(asimilasyonla mücadele- kültürel değerlerin korunup geliştirilmesi), ekonomi-maliye, adalet(hukuk), sağlık, ekoloji, diplomasi, proje oluşturma vb komisyonlar oluşturmalı, bu komisyonların çalışma esasları belirlenmelidir. Bu komisyonların işlevsel kılınması, meclislerin de çalışmasını sağlayacaktır. Komisyonlar meclise, meclisler ise belli periyotlarla halka çalışmalarını rapor etmeli, halktan görüş, eleştiri, öneri almalıdır. Komisyonlar çalışma sahalarıyla ilgili projelerini toplumdaki kadını ortak ederek pratikleştirmede de kadının katılımını sağlayabilmelidir.

Meclisler rolünü oynarsa her kadın yaşadığı sorunları ilgili komisyon aracılığıyla meclise getirip çözecektir. Bunun gelişmesi de meclislerin o alandaki kadının sorunlarını, ihtiyaçlarını tartıştığı, çözüme kavuşturduğu, karar iradesi haline geldiği, yaşamın örgütlenmesi ve yürütülmesi için gerekli öz mekanizma haline gelmesi demektir. Ayrıca komisyonlar da toplumdaki kadının

sorunlarını meclise taşıyarak ortak kararlar çözümünü topluma mal ederek toplumun kolektif iradeleşmesini sağlayacak tarzda çalışabilmelidir. Meclisler sadece sorunları tartışan ve kararlar alan bir mekanizma değil, aynı zamanda üretken olan bir örgütlenmedir de. Bunun için komisyonlar ve değişik örgütlenmelerle eğitim, kültür, sanat, dil, ekonomi, sağlık vb birçok konuda projelerle toplumsal üretimi de yapabilmelidir. Bunun için toplumdaki kadının, toplumun bu çalışmalarda etkin yer alması için çalışmalar yürütülmeli, kolektif katılımı, dayanışmayı geliştirebilmelidir. Hem komisyon, meclis örgütlenmesi hem de kolektif katılımcı bir çalışma içerisinde olunursa örgütsüz hiçbir kadın, toplumsal kesim kalmayacaktır. Bunun için öncelikle örgütlenme ve eğitim komisyonlarının çok aktif bir çalışma içerisinde olması gerekir. Demokratik konfederalizm sistemimizin, bunun temel ayağı olan meclis örgütlenmesinin anlaşılması, özgür yaşam felsefemiz ve buna bağlı olarak politik ahlaklı toplumun doğru anlaşılması için eğitim, bilinçlenme çalışmalarının temel çalışmaların başında yer alması önem taşımaktadır. Öncelikle mecliste ve komisyonlarında yer alanların eğitilmesi, konfederalizm sisteminin, meclis örgütlenme tarzı, anlayışı ve çalışma biçiminin kavratılması gerekir. Bilinçlenen kadın örgütlenir, bilinçlenen kadın bilinçlenen ve örgütlenen toplumu geliştirir. Kadın meclislerimizin ekonomik projelerle kendi ekonomik kaynaklarını toplumsal dayanışmalarla geliştirmesi de önemlidir. Bunun sağlanması durumunda ekonomik sorunlarla kadının ve toplumun kısıpaca alınması, bastırılmasına karşı da etkili bir mücadele vermenin zemini yaratılmış olacaktır. Kültür, sanat, dil vb çalışmalarla toplumsal değerlerimizin asimilasyonuna karşı da mücadele etme, komünal toplum değerlerini yeniden canlandırma, ana kadın toplumun özgür, kolektif, ahlaklı toplumu güncelleme imkanı da yakalanır. Böylesi bir örgütlenme içerisinde giren her kadın toplumsal cinsiyetçiliğe, milliyetçiliğe, dinciliğe, bilimciliğe karşı da mücadelede çok iyi bir donanıma kavuşur ve etkili bir mücadele verebilir. Meclislerde genç kadınların özellikle yer almasını sağlamak önemlidir. Bu hem dinamizmi getirecek, hem de özellikle gençlerin irade, bilinç, örgütlülük kazanmasını sağlayacaktır. Sistemin gençleri kapitalist modernitenin teslim alma, toplumsallıktan uzaklaştırma, yozlaştırma politikaları genç kadınların komün, meclis gibi temel örgütlenmelerin içine alınmasıyla boşa çıkarılabilir. Aynı zamanda toplum olarak geleceğimizin gençler üzerinden garantiye alınması da sağlanmış olur. En önemlisi de genç kadınların bilinçlenerek kendilerini tanımaları, özgürlük bilincine ulaşmaları için imkan sunulmuş ve arayışlarına doğru kazandırılmış, geri toplumsal baskılar karşısında özgürlük bilincine vararak mücadele gücü gösterilmiş olur. Meclislerimizi her kesimden kadının yer aldığı, ortak irade haline geldiği bir zemin haline getirmek gerekir. Ancak örgütlenme koşullarımızdan hareketle ilk süreçlerde her kesimi içine almak belki biraz zordur. Bundan dolayı şu an kendi tabanımız ve çevremiz üzerinden geliştirecek de meclislerin işlevli olması ve komisyonların iyi çalışması durumunda bulunulan yerdeki her yaştaki ve her kesimdeki kadını meclislerde buluşturmak mümkündür. Bunun mutlaka hedeflenmesi ve geniş kesimlerin katıldığı bir örgütlülüğe ulaşılması önem taşımaktadır. Meclis hem toplumsal sorunları gündeme almalı, hem siyasal irade olmalı, hem de halkın hizmet ihtiyacını karşılamalıdır. Kadro kendisini merkez görüyor, halk da öyle yaklaşıyor. Kadroya güdümlenmiş bir mantık var. Meclis giderek alanların yönetim sorumluluğunu da alabilmedir. Kadrolar ise sistemin oturması ve işleminde öncülük yapmalı, yönlendirici olmalıdır. Giderek her şeyi belirleyen olma pozisyonundan çıkmalıdır. Bu aynı zamanda sistemin yönelimlerine karşı da köklü bir tedbirdir. Yaygın ve derinlikli örgütlenme birilerine endeksli çalışmayı ortadan kaldıracığı ve birçok kişiyi çalışma içerisinde sokacağı için deneyimli birçok kişi aynı anda yetişecek ve yönelim durumunda kadrosal boşluğa da zemin sunulmayacaktır. Kadınların toplumsal rolü, toplumsal siyaseti geliştirmede kadın meclisleri önemlidir. Toplumsal siyaseti geliştirmede meclisler kitlesel gücü varsa ve yaygınsa devletçi sisteme önemli bir baskı oluşturacak. Şematik, yüzeysel, dönemsel yaklaşmamak, günlük pratik çalışmalara göre

ertelememek gerekir. Önemi duruma göre değişmemelidir. Meclisler geleceğimizin garantisinde temel halkadır. Asimilasyona karşı en fazla direneceğimiz kalıcı örgütlenme meclislerdir. Meclis ortak ruh, dil, karar ve görüş birliği üzerinden kadını ve toplumu sürekli örgütlü tutacak. Eritme, parçalama, marjinalleştirmeye karşı direnç oluşturacak. Sürekli bir aradalık yaratacaktır. Meclis örgütlenmeleri üzerinden toplumdaki gelmenin, toplumdaki destek anlamının gücünü ortaya çıkarmalıyız. Bunun için geçici mekanizmalar değil, kalıcı kurumlaşmalara gidilmelidir. Demokratik gelişimi de ancak böyle sağlayabiliriz. Bu hem amaçlarımız, hem de somut ihtiyaçlarımız açısından acildir. Meclis toplumu en geniş örgütleyebilmenin aracı olduğu için ısrarlıyız. Şu ana kadar uygulanabildiği alanlarda açığa çıkan sonuçlar da bunu doğruluyor. Halkın yönetimini ortaya çıkarmak, halkın tüm yaşam sorunlarını tartışıp çözümlendiği karar aldığı organlar oluşturmak için meclisleri iyi örgütlemek gerekir. Meclislerin dolayısıyla konfederal sistemimizin alternatif olma konumunu doğru ortaya koymak gerekir. Konfederal sistemin yerelde hayat bulmasıdır.

Alanınız açısından Kürdistan'ın parçalarındaki bazı farklılıkları ve özgünlükleri dikkate alarak meclislerin içi doldurulabilir. Mesela hemen her şehirde dernek vb kurumlarımız var. O şehirdeki örgütlenmelerimizin temsilcilerinin meclislerde temsil bulması, ortak irade olması önemlidir. Ancak bunun yanında özellikle kitle içerisinde örgütlenmenin ve bunun meclis iradesine yansması temel alınmalıdır. Meclis üyeleri aynı zamanda yerelde semt ve alanlarda kitle örgütlenme çalışmalarını yürütmekle sorumlu olmalıdır. Bulunulan yerde derneğin kültür, dil vb komisyonları varsa meclisin ayrıyeten komisyon örgütlemesine gerek yoktur. Dernekteki örgütlenmeler aynı zamanda meclisin de örgütlenmesi biçiminde değerlendirilebilir veya ortak örgütlenmelere gidilebilir. Özellikle derneklerin imkanlarından meclisler yararlanabilir. Ancak meclisi derneğe hapsetmemek ve meclisin kitle içerisindeki örgütlülüğünü yaygın geliştirmeyi esas almak gerekir. Şehir meclislerinin semt, mahalle komün örgütlenmelerinin olması, temsilcilerinin kent meclisinde yer alması sağlanırsa tabandan örgütlenme perspektifi hayat bulur. Salt üstte o alandaki kurum ve örgütlerin temsilcilerinden meclislerin oluşması yetersizdir ve perspektifin pratikleşmesini karşılamamaktadır. Meclisin hem siyasi, örgütsel ortak irade olması hem de aydınlanma, özgür yaşam kültürünü geliştirme, toplumu bir araya getirme rolünü oynaması gerekir. Bunun meclisin zengin bir çalışma içerisinde olması önemlidir. Kadınlara, ailelere, çocuklara, gençlere yönelik çeşitli eğitim, kültür, spor vb kamplar dönemsel olarak yapılabilir.

Meclislere ilişkin genel çerçeve olarak bunları belirtiyoruz. Alandaki örgütlenmenin somut durumunu tam bilmediğimiz için çok somuta inemedik. Bu çerçeve temelinde alandaki meclis örgütlenmelerinin durumunu değerlendirip bize bilgilendirme yaparsanız biz de gerekli konularda daha somut görüşlerimizi sizinle paylaşırız.

Tüm arkadaşlara selam ve sevgilerimizi iletiyoruz. Tüm arkadaşların 8 Mart, Newroz ve 4 Nisan bayramlarını Önderlikle özgür topraklarda buluşacağımıza olan inancımızla kutluyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

YJA K.